

برنامه ها و خصوصیات آنها

برنامه ها و خصوصیات آنها :

برنامه ها دارای version های مختلف (نسخه) هستند و همچنین طریقه نصب هر برنامه با برنامه دیگر ممکن است متفاوت یا یکسان باشد.

هر برنامه تحت یک سیستم عامل نوشته میشود (برنامه های تحت داس ، برنامه های تحت ویندوز)

برنامه های تحت داس هنگام اجرا تمام صفحه را میگیرند ولی میشود این برنامه ها را تحت ویندوز اجرا کنیم اما برنامه های تحت ویندوز در محیط داس قابل اجرا نیستند.

برنامه های قدیمی که برای win3.1 نوشته شده اند برنامه های ۱۶bit اند و در محیط ویندوزهای جدید نیز اجرا میشوند.

برنامه های تحت ویندوز ۹۵ و بالاتر ۳۲bit هستند و در محیط ویندوز win3.1 اجرا نمیشوند و فقط در محیط win95 به بالا اجرا میشوند.

برنامه های مخصوص winNT روی ویندوزهای ۲۰۰۰ ، NT4 و XP اجرا میشوند.

توجه :

اگر برنامه ای به محیط تحت داس واقعی نیاز داشته باشد (مثل برنامه Instant.Artist) این برنامه ها را نمیتوان در محیط ویندوز اجرا کرد، چون گرافیک ویندوز اجازه این کار را نمیدهد.

برنامه هایی که تحت داس واقعی فعال میشوند در محیط میلیوم اجرا نمیشوند چون ویندوز میلیوم restart به محیط داس ندارد.

آشنایی با registry :

ویندوز چهار فایل دارد که مهم‌اند و برنامه‌ها پس از نصب تنظیماتشان را در این فایل‌ها یادداشت می‌کنند.

این چهار فایل عبارتند از :

۱ - user.dat 4 - system.dat 3 - win.ini 2 - system.ini

- برنامه‌های قدیمی که ۱۶bit اند تنها فایل‌های system.ini و win.ini را می‌شناسند.

- برنامه‌های جدیدتر که ۳۲bit اند روی هر چهار فایل فوق تغییراتی را انجام می‌دهند.

- هنگام اجرای برنامه‌ها از این چهار فایل استفاده می‌شود.

- مجموعه چهار فایل مذکور را بایگانی یا محضر خانه یا Registry می‌گویند.

- وقتی که چهار فایل مذکور تغییر می‌کنند سیستم چهار فایل قدیمی را یکی می‌کند و در یک فایل rb***.cab که می‌سازد، جا می‌دهد و آنرا در فولدر sysbackup قرار می‌دهد.

توجه: ابتدا یک فایل rb000.cab ساخته می‌شود و به مرور زمان که تغییرات انجام شده زیاد می‌شود سیستم کپی‌های دیگری را ایجاد می‌کند (حداکثر تا ۵ فایل : rb005.cab) و سیستم آنها را update می‌کند.

- به مرور زمان ویندوز به ترتیب فایل‌های قدیمی را حذف می‌کند و فقط ۵ فایل آخر را نگه می‌دارد.

- یک نکته: برنامه‌هایی به نام tweak وجود دارد که با نصب آن میتوان در محضرخانه ویندوز تغییراتی را انجام داد: tweakui , tweakall , tweakme و tweakdun.

بهتر است جهت اطمینان قبل از دستکاری registry ما از چهار فایل اصلی (user.dat, system.dat, win.ini, system.ini) یک کپی بگیریم و به صورت بایگانی نگهداریم تا در صورت بوجود آمدن اشکالاتی در اثر نصب یک برنامه یا دستکاری ما که در محضرخانه ایجاد می‌شود بتوانیم فایل‌های اصلی را برگردانیم.

registry ویندوز با نصب برنامه‌های مختلف کم کم خیلی بزرگ می‌شود

و این باعث کند شدن سرعت ویندوز می‌شود که یا باید ویندوز را پاک کنیم یا با یک سری برنامه‌ها تا حدودی محضرخانه را تمیز کنیم. اما باید توجه کرد که کار با برنامه‌های تمیز کننده محضرخانه با احتیاط انجام شود.

– برنامه‌های اصلاح‌گر محتویات registry:

۱ – regclean

۲ – Norton wini doctor که در داخل برنامه norton utility است.

– روش دیدن محتویات فایل‌های system.ini و system.dat :

regedit ok تایپ شود run منوی start

– یک روش ایجاد تغییرات در فایل‌های system.ini , sini.ini بعلاوه قسمتهای دیگه ری از رجیستری:

msconfig ok Start run

این برنامه قسمت run از registry را در اختیار می‌گذارد.

طریقه نصب یا کپی برنامه:

۱ – نصب با setup.exe

۲ – کپی بر روی هارد بدون نصب

۳ – برخی برنامه‌ها نه فایل exe دارند و نه کپی می‌شوند مثل tweakui که نمی‌شود آنرا از nc یا از run (در منوی start) نصب کرد مثل Tweakui

– طریقه نصب برنامه tweak :

instal.inf ok کلیک راست روی tweakui My Computer CD-ROM Disc

– یافتن محل tweak :

ایجاد تغییرات روی رژیستری My Computer control panel
→ tweakui

– توسط برنامه tweak روی Registry ، روی ماوس، روی صفحه کلید میتوان تغییراتی را انجام داد.

– روند بوت شدن ویندوز (BOOT) :

به محض اینکه سیستم نوشت starting windows ، کلید F8 را کلیک میکنیم که منوی Boot ویندوز (startup windows) نمایش داده میشود (وقتی که ویندوز اشکال دارد به این منو نیاز داریم)

– شامل چند قسمت است :

۱ – Normal : با انتخاب آن همان مسیر اولیه را انتخاب کرده ایم

۲ – logged : ویندوز مانند Normal بالا می آید اما مراحل بالا آمدن را در فایلی بنام Bootlog.txt مینویسد و در ریشه درایو C قرار میدهد. کاربرد این قسمت برای زمانی است که ویندوز دارای اشکال است و ما میخواهیم بدانیم ویندوز در کدام مرحله مشکل دارد لذا به این فایل می رویم و محتویات آنرا مبینیم.

۳ – Safe mode : هنگام اشکالات متعدد در ویندوز کاربرد دارد. ما در اینجا راه انداز CD Rom را نداریم و نمیشود در اینجا ویندوز را نصب کرد، برنامه های تحت داس در این شرایط اجرا نمیشوند و اگر ما آنها را اجرا کردیم احتمال آسیب دیدن سیستم وجود دارد و ما در اینجا ۱۶ رنگ داریم.

در کل در safe mode یک سری قسمتها مانند کارت گرافیک، Modem و CD Rom حذف میشوند. در واقع هنگامیکه ویندوز مشکل داشته است اما در Safe mode بالا می آید احتمالاً قسمتهای مذکور دارای اشکالند و ما میتوانیم با حذف و نصب مجدد تک تک آنها اشکالات را برطرف کنیم.

۴ – step-by-step confirmation : تمام مراحل بالا آمدن را از ما تأیید میگیرد.

در این قسمت برای اجرای دستورات داخل autoexec ، config ، و قسمتی از registry که برای بالا آوردن ویندوز به آنها نیاز است،

سیستم از ما تأیید اجرای آنها را می‌خواهد.

۵ _ command prompt only : فقط به سیستم عامل داس می‌رود. پس از انجام کارهایمان با تایپ win در اعلان داس می‌توانیم به محیط ویندوز برویم.

۶ _ Safe mode common prompt only : شبیه قسمت پنجم به داس نیز دسترسی داریم.

۷ _ previous version of ms-dos : بر روی برخی از سیستم‌ها دیده می‌شود. اگر در سیستم با fat16 ، سیستم داس وجود داشته باشد و بعداً ویندوز نصب شده باشد، این قسمت وجود دارد. ولی در fat32 این قسمت دیده نمی‌شود.

خلاصه‌ای از عملکرد کلیدها (جهت ورود به منوی start up ویندوز و بخشهای آن):

_ F8 : آمدن منوی فوق جهت انتخاب یکی از قسمت‌های مذکور.

_ F5 : رفتن مستقیم به safemode .

_ F5 + Shift : ورود به command prompt .

_ Shift + F8 : ورود به step-by-step

نصب ویندوز

نصب ویندوز

[قبل از اینکه وارد مبحث نصب ویندوز شویم تفاوت سیستم عامل Dos

و ویندوز را مختصری مرور می‌کنیم:

(سیستم عامل = دستورات و فرامینی که توسط آنها می‌توانیم سخت افزار را تحت کنترل گرفته اطلاعات (داده ها) کامپیوتر را مدیریت کنیم. مثلاً فایل‌ها را می‌توانیم؛ کپی، حذف، ایجاد، تغییر مکان و ... داده و از آنها استفاده کنیم.

۱- محیط سیستم عامل DOS عموماً صفحه سیاه بوده و فقط یکسری فرامین را تایپ می‌کنیم و بعد سیستم اجرا می‌کند. اما در محیط سیستم عامل ویندوز ضمن اینکه این کار را توسط محیط run می‌توان انجام داد در محیط‌هایی بصری و کاملاً واضح می‌توان این دستورات را فقط با زدن یک دکمه ماوس بر روی آیکون (نشانگر) اجرایی انجام داد.

۲ - محیط سیستم عامل داس یک فضای تقریباً خشک و کسل کننده است و باید از قبل دستورات را کاملاً بدانیم ولی در محیط سیستم عامل ویندوز حتی افراد مبتدی نیز با نگاه کردن به تصاویری که بر روی صفحه نمایش مونیتر می‌باشد می‌توانند به سادگی به فرامین دست رسی داشته باشند.

۳ - سیستم عامل داس بر پایه ۱۶ بیت می‌باشد و سیستم عامل ویندوز بر پایه ۳۲ بیت داده‌ها را پردازش می‌کند.

۴ - در محیط داس نام فایل‌ها حداکثر ۸ حرف و پسوند ۳ حرف می‌باشد ولی در محیط ویندوز نام فایل‌ها تا ۲۵۶ حرف و پسوند ۴ حرفی نیز داریم.]

نصب ویندوز به ۳ صورت است: ۱ - نصب تمیز ۲ - نصب نیمه تمیز ۳ - نصب برای رفع یکسری فایل‌های گم شده .

۱ - نصب تمیز: فقط در محیط داس می‌توانیم نصب تمیز را انجام دهیم و باید درایو مربوط به نصب که عموماً C: می‌باشد فرمت شده باشد و یا فاقد سیستم عامل ویندوز باشد و یا . . .

اگر در کامپیوتر دایرکتوری windows و program Files باشد می‌توانیم آنها را با دستور deltree حذف کنیم.

نکته: در محیط داس اگر دایرکتوری بیش از ۸ حرف باشد ۶ حرف اول آن را نوشته بعد علامت مد ~ و بعد عدد ۱ و یا اگر هم نام دیگری نیز بوده باشد عدد ۲ و همینطور اعداد دیگر را قرار می‌دهد.

مثال:

progra~1

progra~2

که اولی در محیط ویندوز اینگونه بوده است Program files و دومی که بعد از اولی ایجاد شده است اینگونه بوده است: program data.

برای پیدا کردن فایل خاصی در محیط داس اگر در این دایرکتوریها باشد باید برای دیدن فایل درون آنها دقیقاً دایرکتوری را همانطور که داس نمایش میدهد در مقابل دستور dir تایپ کنیم و بعد اینتر بزنیم تا لیستی از فایلهای درون آنها نمایش داده شود تا فایل مورد نظر را پیدا کنیم.

یا برای حذف این دایرکتوریها به شکل زیر عمل کنیم.

```
c:deltree progra~1
```

```
C: deltree Windows
```


۲ - نصب نیمه تمیز:

دایرکتوریهای windows و Program files وجود دارند اما فقط اشکالاتی دارند. در این حالت نیز ویندوز را از محیط داس نصب میکنیم. با اینکار سیستم عامل ویندوز مجدداً روی دایرکتوریها و فایلهای قبلی نصب میشود و اشکالات آن را برطرف مینماید.

۳ - نصب برای اضافه کردن یکسری فایل‌های گم شده.

در این حالت تنظیمات غلط ویندوز برطرف نمی‌شود و فقط یکسری اشکالات سیستم برطرف می‌شود.

مراحل نصب تمیز:

۱ - بوت کردن سیستم با دیسکت بوت (فلاپی یا CD)

۲- format کردن درایو مربوط به نصب ویندوز مثلاً درایو c: که با اجرا فرمان `a:format c`:

انجام می‌شود. ویندوز

۳- اگر خواستیم با دستور `sys` : سیستم را به هارد منتقل می‌کنیم.
`Sys A: C`

۴ - وارد درایو مربوط به CD می‌شویم: مثلاً درایو CD درایو G: است: دستور این شکل است: `g:>c:` با زدن اعلان داس به شکل مقابل است.
`<:g`

۵ - وارد دایرکتوری windows می‌شویم : `g:>cd windows` که نتیجه اینچنین است. `<g:windows`

۶ - با دستور زیر سریال نامبر را پیدا می‌کنیم:

`g:>dir *.txt` که نتیجه آن نشان دادن تمامی فایل‌ها با پسوند `txt` می‌باشد که نوشتاری هستند.

۷ - `serial.txt` را تایپ می‌کنیم و اینتر می‌زنیم
`g:>serial.txt` که نتیجه آن نشان دادن اعداد مربوط به سریال نامبر می‌باشد

۸ - یادداشت سریال نامبر بر روی کاغذ.

۹ - نوشتن دستور `setup` که موجب نصب ویندوز می‌شود

۱۰ - مراحل بعدی بصورت گرافیکی خواهد بود که می‌توانیم با خواندن مطالب روند نصب

را دنبال کنیم.

نصب ویندوز میتواند به چند صورت باشد.

الف) نصب typical : که برای افرادی است که اطلاع زیادی از قسمتهای مختلف سیستم عامل ویندوز ندارند و به طور اتوماتیک تمام چیزهایی که ویندوز میخواهد را نصب میکند.

ب) نصب compact میباشد و برای زمانی است که فضای کافی روی دیسک سخت (هارد) وجود ندارد که در این صورت فقط قسمتهای ضروری ویندوز نصب میشود.

ج) نصب custom میباشد که برای استفاده کنندهای پیشرفته به کار میرود و با انتخاب این حالت پنجرهای باز میشود که میتوانیم آنچه را که دلخواه بود نصب کنیم.

د) نصب در کامپیوترهای کیفی که مخصوص کامپیوترهای کیفی میباشد.

نصب در حالت custom :

وقتی که ویندوز را در حالت Custom نصب میکنیم یک پنجره جهت انتخاب گزینههایی که مورد نیاز ما است ظاهر میشود که میتوانیم گزینهها را با زدن تیک انتخاب کنیم و یا با کلیک کردن روی گزینههای خاکستری درون آنها را مشاهده کنیم که شامل گزینههای دیگری است.

بعد از نصب ویندوز در صورتیکه اشکالاتی در نصب سخت افزار مثل کارت گرافیک ، کارت صوتی و مودم داشتیم باید آن را رفع کنیم .

جهت نصب کارت گرافیکی مراحل زیر را دنبال میکنیم.

۱ - روی Desk Top (محیط صفحه نمایش) در جایی خالی دکمه سمت راست ماوس را میزنیم (Right click)

۲ - از منوهای ظاهر شده روی property (آخرین آیتم) کلیک میکنیم

۳ - در پنجره جاری setting را انتخاب می‌کنیم

۴ - advance را در پنجره جدید کلیک می‌کنیم

۵ - از منوهای جدید adaptor را انتخاب می‌کنیم

۶ - دکمه change را می‌زنیم

۷ - در پنجره جدید next را می‌زنیم

و مراحل را با توجه به روند خواسته شده در پنجره ها دنبال می‌کنیم.

در جایی که از ما نام کارت گرافیکی را می‌خواهد یا باید یک لیست در خود ویندوز باشد که نام آن را داشته باشد یا اینکه آدرس سدی کارت گرافیکی را به آن بدهیم. احتمالاً سدی ویندوز نیز لازم می‌شود.

رنگها در مورد کارت گرافیک:

bit 16 یعنی ۲۱۶ رنگ (حدود ۶۵ هزار رنگ دارد)

bit 24 یعنی ۲۲۴ رنگ (حدود ۱۶ میلیون رنگ دارد)

bit 32 یعنی ۲۳۲ رنگ (بالتر از ۱۶ میلیون رنگ دارد)

وضوح (رزولوشن resolution) در مورد صفحه نمایش وابسته با کارت گرافیکی می‌باشد و

با دو عدد نمایش داده می‌شود :

مثلاً ۴۸۰ × ۶۴۰ یعنی تعداد نقاط نورانی در امتداد افقی صفحه نمایش مونیتور ۶۴۰ عدد و تعداد نقاط نورانی در امتداد عمودی صفحه نمایش مونیتور ۴۸۰ عدد می‌باشد. بالتبع تصاویر در این محدوده رزولوشن کمی دارند یعنی وضوح کمی دارند رزولوشن مذکور استاندارد سیستم عامل داس می‌باشد.

نصب مودم: در صورتیکه Plug & Play نباشد و ویندوز آنرا پیدا نکرده باشد

برای نصب مودم مراحل زیر را انجام می‌دهیم:

۱ - منوی start که عموماً در پایین صفحه سمت چپ است را کلیک می‌کنیم

۲ - روی منوی settings می‌رویم

۳ - از ساب منوهای نمایش داده شده control panel را انتخاب می‌کنیم

۴ - در پنجره نمایش داده شده control panel آیکون مربوط به add new hardware را انتخاب می‌کنیم.

۵ - سیستم به دنبال یک قطعه سخت افزاری که تعریف نشده می‌گردد در صورتی که مراحل را ادامه دادید کامپیوتر یک لیست را معرفی می‌کند که می‌توانید مودم را انتخاب کرده ادامه دهید یا اینکه خودتان آدرس را بدهید و در هر حال به سدی یا دیسکت مربوط به مودم نیاز هست.

[نصب یکسری قسمت های سخت افزاری توسط سدی‌های autorun (اتوماتیک) بسیار آسان است فقط کافی است سدی را گذاشته در قسمت‌های ارائه شده توسط سدی که بصورت خودکار ظاهر می‌شود نصب مثلاً مودم یا کارت صوتی را کلیک کنید تا قطعه مربوطه نصب شود. اگر به سدی ویندوز نیاز باشد سیستم عامل ویندوز اعلام می‌کند که سدی ویندوز را می‌خواهد.

آموزش کامپیوتر

دستور copy: برای کپی کردن فایلها بکار می‌رود.

مثال:

با اجرای این دستور فایل ali.txt از فلاپی به دایرکتوری abbas واقع در درایو d با همان نام کپی می‌شود.

با اجرای این دستور فایل ali.txt از دایرکتوری abbas واقع در درایو d به ریشه درایو e: کپی می‌شود.

[نکته مهم در این قسمت توجه به مسیرها می‌باشد. که در جملات قبل توسط کلمات "از" و "به" مشخص شده است.]

دستور del:

برای حذف فایلها به کار می‌رود.

مثال:

c:>del *.* تمام فایل‌های موجود در ریشه درایو c: را حذف می‌کند.

c:>del d:abbas*.txt تمام فایلها با پسوند txt را که در دایرکتوری abbas واقع در درایو d: می‌باشد را حذف می‌کند.

[نکته قابل توجه در مثال اخیر مسیری (path) است که بعد از دستور del آمده یعنی d:abbas].

دستور RD: یک دایرکتوری خالی را حذف می‌کند.

مثال:

c:>rd abbas با اجرای این دستور دایرکتوری abbas واقع در درایو c در صورتی که خالی باشد حذف می‌شود و اگر خالی نباشد سیستم عامل داس اعلان خطایی در خط بعد از دستور می‌دهد.

دستور xcopy: یک دستور خارجی است و شامل هر دو دستور copy و md می‌باشد.
مثال:

اگر می‌خواهید تمام فایل‌ی به نام ali.txt که در دایرکتوری abbas واقع در درایو c: می‌باشد را در یک دایرکتوری دیگری به نام reza در درایو e: کپی کنید بجای استفاده از دو دستور md برای ایجاد دایرکتوری جدید ali در درایو e: و سپس استفاده از دستور copy جهت انتقال فایل، می‌توانید فقط از دستور xcopy استفاده کنید. به شکل زیر:

c:>xcopy c:abbasali.txt e: eza
از ما سؤال می‌کند که منظور از reza فایل است یا دایرکتوری. یعنی ali.txt را با نام reza در ریشه e: قرار دهد (که در این صورت محتویات فایل ali.txt با نام جدید reza خواهد بود) یا اینکه ali.txt را در دایرکتوری reza با نام خود ali.txt قرار دهد. (که در این صورت reza به صورت یک دایرکتوری می‌باشد و در آن ali.txt قرار دارد.) با زدن دکمه‌های f برای تأیید "فایل" و یا d برای تأیید "دایرکتوری" بودن سیستم عامل عمل xcopy را انجام می‌دهد. در مثال مذکور d را باید بزنید تا فایل ali.txt در دایرکتوری reza با نام خودش قرار گیرد.

دستور DELTREE ادغام دستور DEL و RD است.

با اجرای این دستور سیستم عامل از ما تأیید می‌خواهد که با زدن دکمه Y این عمل انجام می‌شود.

دستور Path: جهت بار کردن آدرس فایل‌ها در حافظه Ram می‌باشد تا هنگامی که خواستیم یک فایل اجرایی را اجرا کنیم نیازی به تایپ آدرس آن نباشد و یا وارد دایرکتوری آن نشویم.

مثال:

فرض کنید فایل اجرایی ali.bat در دایرکتوری (فولدر) abbas از درایو c: می‌باشد. اگر دستور path را نداده باشیم مجبوریم برای اجرای فایل ali.bat به صورت زیر عمل کنیم:

d:>c:abbasali.bat

اما با نوشتن path = c:>abbas در ابتدای روشن کردن کامپیوتر

فرمان بالا را بصورت زیر می توانیم اجرا کنیم:

d:ali.bat

با توجه به اینکه آدرس (c:abbas) توسط فرمان path به حافظه کامپیوتر داده شده فرمان اجرا میشود.

توجه: بهتر است تمامی مسیرهای مورد نیاز که شامل فایل های اجرایی مهم هستند، را در فایل اجرایی به نام autoexec.bat قرار دهیم تا با روشن شدن کامپیوتر در حافظه Ram بار شوند.

[فایل های اجرایی با پسوند exe, com و bat می باشند که فقط با نوشتن نام آنها و زدن اینتر اجرا میشوند. مثلاً فایل اجرایی ali.bat در دایرکتوری abbas در ریشه c: به صورت زیر اجرا میشود:

c:>abbasali که با زدن اینتر اجرا میشود.]

برای اجرای برنامه ها که تحت داس می باشند و در دایرکتوری خاص خودشان هستند عموماً نام فایل اجرایی شبیه همان نام دایرکتوری برنامه می باشد. مثلاً فایل اجرایی nc.exe در دایرکتوری NC می باشد. و برای اجرای این فایل باید نوشت c: c c و بعد اینتر زد تا nc اجرا شود.

آموزش کامپیوتر

اطلاعات هارد ابتدا وارد RAM شده سپس جهت پردازش به CPU میرود و بعد از انجام اعمالی بر روی اطلاعات و پردازش آنها مجدداً به RAM فرستاده شده و یا جهت ذخیره به هارد میرود و یا جهت نمایش و چاپ به دستگاه های خروجی میرود.

– بعد از دستور FDISK (قبلاً توضیح داده شده) می توان با تایپ دستور FDISK/STATUS موقعیت درایوها را دید.

– مرحله بعد: پس از پارتیشن بندی هارد باید آنرا FORMAT (قالب بندی) کرد.

– این مرحله نیاز به دیسک سیستم دارد.

– فرمت باعث ایجاد شیارهایی در روی هارد یا فلاپی می شود ..

جهت انجام عمل فرمت کردن هارد:

۱ – بعد از اینکه سیستم پارتیشن بندی شد، ابتدا سیستم را مجدداً خاموش و روشن می کنیم (بوت کردن) و سپس از روی فلاپی یا CD فرمان: FORMAT C را تایپ می کنیم.

۲– کلید ENTER را برای تأیید می زنیم.

۳ – منتظر می مانیم تا درایو C: کاملاً فرمت شود (ضمناً هنگام عمل فرمت شدن پیشرفت فرمت بصورت درصد در آخرین خط فرمان داس نشان داده می شود).

توجه: درایو: A یا B: علامت درایو فلاپی اند و سایر درایوها (C:,D:,E,...) نماینده هارد هستند و آخرین درایو موجود مربوط به CDRM خواهد بود.

جهت استفاده از درایوها تمام درایوها را به ترتیب FORMAT می کنیم.

پس از اتمام FORMAT جهت انتقال سیستم به دیسک سخت باید فایل SYS.COM در CD یا دیسکت BOOT وجود داشته باشد.

فایل: FILE

یکسری اطلاعات یا داده ها (DATA) هست که شامل (متن نوشتاری، تصویر، صوت، فرامین خاص برنامه نویسی و ...) می باشد که در محیط داس دارای یک نام حد اکثر با ۸ حرف و یک پسوند حداکثر با سه حرف می باشد بعلاوه یک نقطه مثال: AUTOEXEC.BAT یا ALI.TEXT .

در محیط ویندوز نام فایل می تواند تا ۲۵۶ حرف باشد. و پسوند ۴ حرفی نیز میتواند باشد.

اصطلاح DIRECTORY در محیط داس و FOLDER در محیط ویندوز استفاده می‌شود.

برای دسته بندی فایلها و دسترسی آسان به آنها پوشه‌هایی ایجاد می‌کنیم که نام آنها در محیط داس حداکثر ۸ حرف می‌باشد و معمولاً پسوندی ندارند.

(می‌توان فایلها را به کتابهای یک کتابخانه و دایرکتوریها را به قفسه‌های آن تشبیه کرد و یک مثال دیگر اینکه یک کمد اداری که حاوی تعدادی کفش و در هر کفش تعدادی پوشه و در هر پوشه تعدادی سند وجود دارد را در نظر بگیرد که در این صورت هر کفش معادل یک DRIVE و هر پوشه معادل یک DIRECOTY و هر سند معادل یک FILE می‌باشد.)

FOLDER بزرگتر از FILE است و می‌توان در آن تعداد زیادی فایل قرار داد.

– از مشخصات FILE: هر فایل تاریخ ساخت، ساعت ساخت و سائز خاصی دارد.

– شناسایی پسوندها در FILEها:

۱ – پسوند .BAT: یعنی فایل دستوری است و بنام Batch File خوانده می‌شود. در این فایل می‌توانیم فرامین را بصورت فایل متنی بنویسیم، فرمانی را اضافه کنیم یا حذف نمائیم.

۲ – پسوند .COM یا .EXE: فایل اجرایی است و به زبان ماشین است و نمی‌توانیم به آن فرامینی اضافه کنیم.

۳ – پسوند .SYS: یعنی فایل‌های سیستم

۴ – .WRI یا .TXT یا .DOC: یعنی فایل متنی

۵ – .JPG یا .PCX یا .BMP یا .GIF فایل عکس است

۶ – .MID, .MP3, .WAV, .RMI فایل صوتی است

۷ – .MPG, .AVI, .DAT که فایل ویدیویی است.

۸ – DAT = DAT مخفف DATA است که با DAT شماره ۷ فرق دارد و به

معنی فایل اطلاعاتی می‌باشد.

۹ - BIN فایل مدیریت است.

فایل‌های با پسوند EXE ، COM ، BAT و SYS فایل‌های مهم هستند.

نحوه ایجاد دیسک سیستم: اگر به طریقی خاص (بعداً توضیح می‌دهیم) سه فایل: IO.SYS و CAMMAND.COM و MSDOS.SYS را اول یک دیسک قراردهیم آن دیسک را دیسک سیستم یا دیسک BOOT یا BOOTABLE گویند. و این دیسک قادر به بالا آوردن سیستم است.

توجه: کنار این فایلها در دیسک مذکور یکسری فایل‌هایی را بنام: SYS.COM ، FDISK.EXE و FORMAT.COM جهت استفاده‌های بعدی باید قرار دهیم.

۱ - فایل‌های COM. ، فایل‌های کوچکی‌اند که در قسمت حافظه قرار می‌گیرند.

توجه: در دیسک BOOT به دلخواه میتوان یکسری فایل‌های دیگر جهت راه اندازی CDRom و راه اندزای ماوس (MOUSE) قرار داد که البته این فایلها نیز مورد نیاز می‌باشند.

انواع دستورات داده شده به کامپیوتر:

الف) دستورات داخلی: فایلی بنام این دستورات وجود ندارد و وقتی سیستم بالا می‌آید کامپیوتر (سیستم) از قبل خودش این دستورات را میداند و در COMMAND.COM قرار دارند.

۲ - توجه: ویندوز و داس به COMMAND.COM نیاز دارند و در صورت نبودن آن نه ویندوز و نه داس بالا نمی‌آیند (فایل COMMAND.COM یک فایل مفسر فرمان است)

فرمانهای داخلی آن دسته از فرمانها هستند که با روشن کردن کامپیوتر و راه اندازی سیستم، از روی دیسک به حافظه RAM آورده شده و در آنجا به صورت ماندگار باقی میمانند. برای پیدا کردن این فرمانها نیازی به جستجو در دیسکها نخواهد بود. برخی از فرمانهای داخلی عبارتند از: DIR, MD, RD, CD, CLS, VER, DATE, TIME, PROMPT, PATH, SET, VOL, COPY, TYPE, REN و VERIFY.

فرمانهای خارجی آن دسته از فرامین هستند که به صورت فایل بر روی دیسک قرار دارند. هنگام صدور یک فرمان خارجی، سیستم عامل فایل مورد نظر را از روی دیسک به حافظه RAM منتقل نموده، آنرا اجرا مینماید، چنانچه فایل مربوط به فرمان خارجی، بر روی دیسک وجود نداشته باشد، پیام زیر از سوی سیستم بر روی صفحه نمایش ظاهر خواهد شد.

BAD COMMAND OR FILE NAME

ب) دستور خارجی: برای اجرا شدن آن باید فایل مربوط به آن را داشته باشیم مثل دستور FORMAT یا FDISK یا دستور SYS

– فایل SYS.COM برای اجرای دستور SYS نیاز است این دستور قادر است سیستم را منتقل کند با این دستور میتوان سه فایل ، IO.SYS ، COMMAND.COM و MSDOS.SYS را منتقل کرد.

دستور SYS دو فایل اصلی IO.SYS و MSDOS.SYS را در سکتور صفر ، قطاع صفر قرار میدهد.

روش اجرای دستور SYS:

A: نام درایوی است که میخواهیم سیستم به آن منتقل شود.
:C:/>SYS A

گاهی اوقات دستور SYS فایل COMMAND.COM را که مخفی است منتقل نمیکند که باید با استفاده از دستور COPY (بعداً توضیح داده میشود) آن را منتقل کنیم.

دستور SYS با دستور FORMAT را میشود بطور همزمان انجام دهیم:

مثال: :C:/>FORMAT/S A که بعد از انجام دستور سیستم، پیغامی مبنی بر اینکه سیستم منتقل شده است صادر میکند (System transferred)

پس از انجام این مراحل کامپیوتر از ما می‌خواهد برای درایو FORMAT شده نام انتخاب کنیم

دستور فرمت جهت قالب بندی دیسک صادر می‌گردد و...

به پسوند S ، سوچ گفته می‌شود.

– Q نیز یک سوچ است.

یکی از فرمان‌های سوچ فرمت فرمان Q/ است

– وقتی هارد یا درایوی که قبلاً FORMAT شده را مجدداً بخواهیم فرمت کنیم فرمان FORMAT/Q می‌دهیم تا سریعاً مراحل FORMAT درایو به پایان برسد

FORMAT به شکل اولیه که توضیح دادیم FORMAT با سطح پائین است و LOW-LEVEL FORMAT هم گفته می‌شود.

نتیجه: پس از اولین بار که دیسکی را با دستور FORMAT قالب بندی کردیم می‌توانیم برای FORMAT های آینده درایوها از دستور فورمت با Q استفاده کنیم.

A C:/>FORMAT/Q

– دستور FORMAT به همراه انتقال سیستم:

A C:/>FORMAT/Q/S

A: نام درایو می‌باشد.

بین / (اسلش) و FORMAT چه فاصله باشد چه نباشد مهم نیست:

– در سیستم عامل DOS برای ایجاد یک دیسکت سیستم از طریق هارد مراحل زیر را انجام می‌دهیم

A C: SYS

که در اینجا COMMAND.COM بصورت خودبخودی منتقل می‌شود و در صورت مخفی بودن میتوان آنرا بصورت معمول کپی کرد.

از ویندوز از طریق MSDOS Prompt از منوی START به محیط DOS می‌رویم یا از همان ابتدای بالا آمدن سیستم به محیط DOS می‌رویم.

نحوه خروج از DOS و ورود به محیط ویندوز با تایپ EXIT است.

– دستور DATE یک دستور داخلی است و در COMMAND.COM است و تاریخ را تعیین می‌کند.

دستور TIME برای نشان دادن و یا تغییر زمان بکار می‌رود.

دستور DIR فهرست‌گیری از مخازن داخل دایرکتوری است (یا درایو یا هر چیزی) و محتویات را نشان می‌دهد.

مثال:

```
C:>ABBASDIR
```

```
VOLUME IN DRIVE D HAS NO LABEL
```

```
VOLUME SERIAL NUMBER IS 1153-16FF
```

```
DIRECTORY OF C:>ABBAS
```

```
ALI
```

```
AUTOEXEC BAT          ۱۲۰,۴۶۶
                        ۲۸/۰۴/۰۰      ۲:۵۳A  AUTOEXEC.BAT
```

```
BOOK          TXT          ۲۹۱,۴۰۸
                        ۲۵/۰۸/۰۲      ۷:۰۳P  BOOK.TXT
```

```
COMMAND          COM          ۲۸۸,۴۰۱
                        ۲۸/۰۴/۰۰      ۳:۴۴P  COMMAND.COM
```

```
DOS
```

```
LOTUSB~D          PIF          ۴۱۴,۲۷۲
                        ۰۱/۰۴/۰۰      ۹:۴۷A  LOTUSBOLD.PIF
```

```
REZA          BAT          ۱۱۱,۰۰۲
                        ۰۱/۰۳/۰۰      ۵:۳۰P  REZA.BAT
```

```
WINDOWS
```

```
ZAR76
```

FILE(S)	۴	۱,۳۱۶,۵۳۹	BYTES
DIR(S)	۴	۹۱۷,۴۷۱,۲۳۲	BYTES
	FREE		

D:>ABBAS

در این مثال با نوشتن دستور DIR در مقابل اعلان داس (C:>ABBAS) و زدن کلید (ENTER) نتیجه به صورت زیر دیده می‌شود که در واقع تمام فایل‌ها و دایرکتوری‌هایی که از نوع غیر پنهان هستند مشاهده می‌شود. (منظور از پنهان و غیر پنهان یک نوع خصوصیت برای فایل‌ها و دایرکتوری‌ها می‌باشد و با دادن خصوصیت پنهان به فایل‌های مهم می‌توان آنها را از دید مخفی کرد و خصوصیات دیگر شامل آرشیو ، خواندنی و سیستمیک می‌باشد. در سیستم عامل داس جهت تغییر خصوصیت یک فایل از دستور ATTRIB استفاده می‌شود. فایل‌های پنهان H+ هستند فایل‌های سیستمیک S+ هستند، فایل‌های خواندنی R+ هستند و فایل‌های آرشیو A+ هستند. فایل‌های AHRIS هر چهار خصوصیت را دارند. مثل فایل‌های مهم IO.SYS و MSDOS.SYS).

نکته:

این علامت در مقابل بعضی کلمات هنگام نمایش فهرست (DIR) به معنی این است که نام مورد نظر یک دایرکتوری می‌باشد. و اگر فایل باشد در مقابل آن یک پسوند که شامل سه حرف یا کمتر است نمایش داده می‌شود. مثلاً TXT در مقابل نام فایل ALI که نشان دهنده پسوند فایل ALI می‌باشد. ضمناً دایرکتوری‌ها هرگز پسوند ندارند.

دستور DIR سویچ‌هایی نیز دارد از جمله 0/ و P/ و E/ و S/ که بعد از دستور با فاصله یا بدون فاصله نوشته می‌شود.

اگر از دستور DIR/P استفاده کنیم نتیجه بصورت صفحه به صفحه نمایش داده می‌شود و البته برای نشان دادن هر صفحه باید یک کلید را فشار دهید تا صفحه بعد نمایش داده شود. این سویچ برای دایرکتوری‌هایی که درون آنها فایل‌ها و دایرکتوری‌های زیادی باشد بسیار مفید است.

اگر از دستور DIR/0 استفاده کنیم نتیجه بصورت مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش داده می‌شود. البته دایرکتوری‌ها را در ابتدا و

بعد فایلها را مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش
می‌دهد.
SET DIRCMD=/O/P

[اگر از سوئیچ E/ استفاده کنید بر اساس پسوند فایلها مرتب
میشود.

سوئیچ S/ جهت یافتن یک فایل در یک درایو و یا یک دایرکتوری
استفاده میشود.

مثلاً اگر C:ABBAS ALI.TXT DIR/S/P را تایپ کنیم نتیجه آن نمایش
دادن کلیه فایل های ALI.TXT در دایرکتوری ABBAS و تمام
دایرکتوریهای موجود در دایرکتور ABBAS میباشد. سوئیچ A.H.R.S/
برای یافتن فایلهایی که خصوصیات خواندنی، آرشیو، سیستمیک و پنهان
را دارند بکار میرود.

:WILDCARDS

شامل دو کاراکتر * و ؟ میباشد که جایگزین اسم فایل و پسوند
فایل میشوند.

استفاده از این دو کاراکتر سبب میشود که داس کلمات یا حروف را
نادیده بگیرد.

مثال:

C:Â DIR *.* این دستور سبب میشود که فهرستی از ریشه درایو C
گرفته شده که شامل تمام فایل ها با هر پسوندی میباشد.

D:>DIR ????.???? این دستور سبب میشود که فهرستی از ریشه درایو D:
گرفته شود که شامل تمام فایل های چهار حرفی و کمتر با هر پسوند سه
حرفی یا کمتر میباشد.

E:DIR/P/S *.BMP تمام فایل های تصویری با پسوند BMP در ریشه درایو
E را پیدا کرده، صفحه به صفحه نمایش میدهد.

A??C D:>DIR ? این دستور تمام فایل هایی که چهار حرفی بوده ،
کاراکتر اول آنها A و کاراکتر دو و سوم هر چی و کاراکتر چهارم C
و فقط با پسوند یک حرفی هستند را فهرست میکند.

در فایل Autoexec.Bat میتوان دستوری داد که همیشه خروجی
دایرکتوری را صفحه بندی شده و براساس ترتیب حروف الفبا فایلها

باز شوند. Set dirCMD=/o/p

دستور VER :ورژن سیستم عامل را نشان می‌دهد.

هر نرم افزار یک ورژن یا نسخه دارد که مهم است .

دستور C: یا D: یا E: یا ... برای تعویض درایوها بکار می‌رود.

[مثلاً با تایپ C:>D: و زدن اینتر نتیجه به صورت D:> می‌باشد. یعنی از درایو C:> به D:> منتقل شده‌ایم .

دستور DOSKEY : (دستور خارجی)

وقتی که این دستور را در مقابل اعلان داس نوشته و اینتر بزنیم از این به بعد دستورات بعدی که به کامپیوتر می‌دهیم در حافظه کامپیوتر ضبط شده و برای اجرای مجدد کافی است که از دکمه‌های جهت دار یا فلش مانند (AROW KEY) و یا از دکمه‌های فرمان (F2,F7,...) استفاده کنیم. دکمه F7 می‌تواند لیست تمام دستوراتی را که پس از دستور DOSKEY اجرا شده است را نمایش دهد.

دستور DOSKEY را می‌توانیم در فایلی بنام AUTOEXEC.BAT نیز تعریف کنیم که پس از روشن شدن کامپیوتر در محیط داس خودبخود اجرا شود.

دستور MD: برای ایجاد یک دایرکتوری به کار می‌رود.

مثال: C:MD ALI که نتیجه آن ساختن دایرکتوری ALI در ریشه درایو C می‌باشد.

دستور / ? : این فرمان برای کمک گرفتن از سیستم عامل جهت شناسایی دستورات.

مثال: dir:/c? با اجرای دستور مذکور سیستم عامل داس اطلاعاتی را در مورد فرمان dir به ما می‌دهد.

همچنین c:>help dir نیز این کار را می‌کند که یک دستور خارجی است .

برای خارج شدن از محیط داس به ویندوز مراحل زیر را انجام می‌دهیم.

۱ - نوشتن /cd و زدن اینتر

۲ - نوشتن win و زدن اینتر و یا نوشتن exit و زدن اینتر

با یوس سیستم

Bios یکسری اطلاعاتی است که در حافظه ROM قرار دارد و برای دسترسی به اطلاعات بایویاس سیستم وقتی روشن میشود با توجه به اطلاعات بایوس که توسط شرکت مربوط در آن قرارداده شده است و یکسری اطلاعات ثابت دارد که آنها پاک نمیشود و یکسری متغیر دارد که تا حد تعریف شده قابل تغییر است بالا می‌آید. در لحظه بوت شدن سیستم معمولا از کلید DEL برای دسترسی به اطلاعات بایوس استفاده می‌کنیم.

چند وظیفه مهم ROM :

۱ - چک کردن سیستم هنگام روشن شدن

۲ - فراخواندن سیستم عامل از روی دیسک

۳ - حفظ تنظیمات سیستم

۱- S.C.S : قسمت اول اطلاعات است که در آن تاریخ سیستم وجود دارد و در همین جا میشود تاریخ و وقت را تنظیم کرد و درایوها را تعریف کرد

– در اینجا هارد PRIMERY یا SECONDARY و Slave یا Master بودن مشخص است و اطلاعات مربوط به هارد نوشته شده است.

– اگر مشخصات هارد را روی NONE بگذاریم سیستم بالا نمی‌آید و در صورت بودن دو تا هارد می‌شود هارد دوم را NONE کرد تا سیستم آنرا شناسد. در قسمت فلاپی داریو (DRIVE) که باید برای آن تعریف کرد و اگر NONE انتخاب شود آنگاه سیستم درایو فلاپی را نمی‌شناسد.

HALT ON ERROR مشخص می‌کنیم که سیستم error را اعلام کند یا خیر یا کدام نوع ERROR را اعلام کند.

در قسمتی از همین صفحه می‌توانیم حافظه‌های سیستم را ببینیم که در اینجا برای ما MEMORY TOTAL مهم است

در پائین نیز راهنمای کاربرد کلیدها نمایش داده است.

۲_ B.F.SETUP اختصاصات بایوس: که اعمالی دارد

A) VIRUS WARNING که در موقع نصب ویندوز باید DISABLE باشد و پس از آن جهت شناسایی ویروس باید ENABLE باشد که هیچ ویروسی نتواند روی BOOT SECTOR هارد بنشیند.

B) QUICK POWER : چک کردن سیستم – اگر EN... باشد یعنی سیستم سریع و اگر DISA. باشد یعنی سیستم آهسته چک شود (سیستم هنگام بالا آمدن سریع جهت عیب یابی چک شود تا زمان کمتری را صرف کند)

BOOT UP: BOOT شدن سیستم با کدام درایو صورت گیرد (C, فلاپی, یا (CDROM

D) NUMLOCK : تعیین می‌کند که در موقع بوت شدن سیستم, کلید NUM LOCK روشن یا خاموش باشد

E) SPEED: سیستم با چه سرعتی موقع بالا آمدن BOOT شود.

F) TYMPATIC RATE : سرعت TYPE را تعیین می‌کند – اگر ENA. باشد تایپ سریع خواهد بود و اگر DISA. باشد تایپ کند و آهسته خواهد بود.

که بهتر است TYPE RATE معمولاً Enable. باشد و سرعت TYPE هم ۳۰ باشد و TYM.Delay روی ۲۵۰ باشد

G) SECUR. OPTION : ایمنی سیستم را تعیین می‌کند:

SETUP: برای ورود به SETUP در صورت تعیین کردن PASSWORD آنرا می‌خواهد

SYSTEM: برای ورود به سیستم در صورت بودن PASSWORD آنرا می‌خواهد.

۳ _ CHIPSET F...: اطلاعات مربوط به حافظه RAM است

۴ _ POWER – M.. SETUP: اطلاعات مربوط به خاموش و روشن کردن سیستم را دارد.

۵ _ BOYAS DEF . LOAD...: اگر تنظیمات غلط داشته باشیم با اجرای آن تنظیمات صحیح کارخانه را LOAD می‌کند.

۶ _ LOAD – SETUP

۷ _ S... PASSWORD: انتخاب PASSWORD ، دو تا PASSWORD داریم:

SUPERVISER.PASS A): به SETUP و اطلاعات سیستم دسترسی پیدا می‌کند

USER. PASS B): فقط به اطلاعات سیستم دسترسی پیدا می‌کند و نمی‌تواند اطلاعات Bios را تغییر دهد.

۸ _ IDE HDD AUTO: اگر نتوانیم مشخصات هارد را تعیین کنیم با این راه مشخصات هارد را تعیین می‌کنیم.

۹ _ HDD LOW – FORMAT: هارد را فرمت می‌کند

۱۰ _ SAVE & EXIT: ضبط تغییرات صورت گرفته و خروج

نحوه ایجاد PASSWORD:

کلیک بر ENTER – USER PASSWORD – وارد کردن PASSWORD (معمولاً ۸ – ۶ رقم باشد) – CONFIRM PASSWORD – مجدداً همان PASSWORD را وارد می‌کنیم – SAVE – ENTER

جهت حذف کردن PASSWORD سیستم:

روی USER PASSWORD دوبار ENTER می‌کنیم که حذف می‌شود.

FORMAT و PARTITION بندی هارد:

الف) PARTITION بندی هارد: (بر اساس ظرفیت هارد باید صورت گیرد و توجه به درصدهایی که به درایوها می‌دهیم مهم است)

ایجاد درایو اصلی بنام درایو C که به آن PRIMARY DOS PARTITION نیز می‌گویند.

اولین دستور دادن دستور FDISK است (باید فایل FDISK.EXE روی دیسکت یا CD داشته باشیم)

این دستور یک فرم دیگر دارد به نام FDISK/STATUS که وضعیت هارد را به ما نشان می‌دهد.

– دستور FDISK فقط برای هارد (دیسک سخت) کاربرد دارد و برای فلاپی کاربردی نیست.

– با دستور FDISK هارد را به صورت پارتیشن‌های مجزایی تعیین میکنیم دواير متحدالمرکز روی هارد میکشد (این پارتیشن ها بصورت فیزیکی مغناطیسی است)

* در سیستمی که اطلاعات دارد می توان در صورت موجود بودن فضای کافی با ریختن اطلاعات موجود در درایو C سایر درایوها را تغییر داد و کوچک و یا بزرگ کرد و یا در هم ادغام نمود ولی درایو C را نمیشود دستکاری کرد. سایر درایوها بغیر از درایو C بنام Secondary dos Partion معروفند.

دستور FDISK چهار بخش دارد.

۱- ایجاد پارتیشن

۲- فعال کردن پارتیشن بوت

۳- حذف پارتیشن

۴ – مشاهده اطلاعات موجود

قسمت ۳ خود سه قسمت دارد

۱- حذف پارتیشن اولیه (PRIMERY)

۲- حذف پارتیشن ثانویه (SECONDRY)

۳- حذف پارتیشن های Logical

برای حذف کردن به ترتیب از پارتیشن‌های لوژیکال شروع کرده و سپس سکندری و سپس به اصلی می‌رسد و برای ایجاد کردن درایو، ابتدا درایو اصلی و سپس پارتیشن ثانویه و سپس درایوهای لوژیکال (D,E,F,...) را در پارتیشن ثانویه ایجاد می‌کنیم.

مثال: حجم کل هارد برابر ۱۰۰٪ است و اگر به دلخواه حجم درایو اولیه (درایو C) را ۲۰٪ حجم هارد تعیین کنیم، در نتیجه ۸۰٪ باقی مانده مختص پارتیشن‌های ثانویه میشود. SEC.PAR . (پارتیشن ثانویه)

اما وقتی می‌خواهیم SEC.PAR را تقسیم کنیم برای تقسیم کردن آن ما این حجم را ۱۰۰٪ در نظر می‌گیریم یعنی لوژیکال پارتیشن شماره ۱ (درایو D) مثلاً ۵۰٪ از ظرفیت SEC.PAR را به خود اختصاص می‌دهد و به ترتیب لوژیکال پارتیشن شماره ۲ (درایو E) مثلاً ۱۰٪ و ۱۰٪ F و ۲۰٪ G.

یعنی ۵۰٪ ظرفیت SEC.PAR مختص درایو D است و این به معنای آن نیست که ۵۰٪ ظرفیت هارد مربوط به درایو D است:

اگر بخواهیم سیستم را بصورت کامل PARTITION بندی کنیم تمام اطلاعات هارد حذف می‌شود:

مراحل پارتیشن بندی توسط فرمان FDISK به صورت زیر می‌باشد.

۱- سیستم را با دیسک سیستم یا سدی بوت کننده که حاوی فایل‌هایی از جمله FDISK باشد بالا می‌آوریم.

۲- فرمان FDISK را تایپ کرده دکمه ENTER را می‌زنیم

۳- در صورتی که متنی آمد باز دکمه ENTER را می‌زنیم تا تأیید شود

۴- در این قسمت چهار گزینه با شماره های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ ظاهر می‌شود

۵- عدد ۱ را وارد می‌کنیم تا پارتیشن اولیه ساخته شود. در صورتی که از ما مقدار حجم را درخواست کرد می‌توانیم به دلخواه عددی با علامت درصد را بدهیم مثلاً ۵۰٪ .

۶- با زدن دکمه ESC از محیط کنونی خارج شده و به محیط اول یعنی چهار گزینه وارد می‌شویم.

۷- عدد ۲ را برای ساختن پارتیشن ثانویه SECONDRY وارد می‌کنیم.

توجه: درایو با حجم زیر ۲ گیگا بایت که با FDISK تحت داس پارتیشن بندی شده باشد سیستم فایلی آن FAT16 می‌باشد. درایوی که با FDISK تحت ویندوز پارتیشن بندی شده باشد و ما آنرا تأیید کرده باشیم و حجم آن بیشتر از ۲ گیگا باشد سیستم فایلی آن FAT32 می‌باشد که در این صورت سیستم عامل داس، هارد ما را نمی‌شناسد.

مزایای FAT32 نسبت به FAT16 - ایجاد پارتیشن با بیشتر از حجم ۲ گیگا بایت

توجه: واحد ذخیره اطلاعات در کامپیوتر:

۱- Bit: کوچکترین واحد ذخیره اطلاعات است که یا ۰ است یا ۱

۲- Byte: معادل ۸ بیت است

۳ - کیلوبایت: معادل ۱۰۲۴ بایت است

۴ - مگا بایت: معادل ۱۰۲۴ کیلوبایت است

۵ - گیگا بایت: معادل ۱۰۲۴ مگا بایت است.

- کاراکتر اعداد یا حروفی است که ما تایپ می‌کنیم. در کامپیوتر برای هر کاراکتر ترکیبی متشکل از تعداد ۸ تا ۰ یا ۱ است .

- هر کاراکتر که تایپ می‌شود یک بایت جا می‌گیرد.

۲ - مزیت دیگر FAT32 برای یک فایل کوچک بیشتر از ۴۰۰۰ بایت در هر کلاستر اشغال نمی‌گردد در نتیجه FAT32 فضای مرده را نسبت به FAT16 کمتر می‌کند.

۴ - سرعت خوانده شدن اطلاعات در FAT32 سریعتر است و بصورت ۳۲BIT خوانده می‌شود.

درک مفاهیم سیستم عامل

احتمالاً پیش از این اصطلاح سیستم‌عامل را شنیده‌اید، اما ممکن است در مورد معنی دقیق آن اطمینان نداشته باشید.

اصولاً سیستم‌عامل نرم‌افزاری است که چگونگی تعامل کاربر و کامپیوتر را مدیریت می‌کند.

این نرم‌افزار چگونگی استفاده و دسترسی نرم‌افزارها به سخت‌افزارها را تحت نظر داشته و در مجموع نقش اصلی را در عملکرد کامپیوتر بر عهده دارد.

می‌توان سیستم‌عامل را به عنوان برنامه اصلی کامپیوتر در نظر گرفت که این برنامه، دیگر برنامه‌های موجود روی کامپیوتر را اجرا و مدیریت می‌نماید.

در واقع سیستم‌عامل، ستون فقرات کامپیوتر و مهمترین برنامه‌ی کامپیوتر می‌باشد، چرا که همه‌ی امور مربوط به کامپیوتر را کنترل می‌کند.

این امور شامل: اختصاص حافظه به برنامه‌ها، کپی کردن فایل‌ها از یک درایو به درایو دیگر و در کل مدیریت فایل‌ها، دریافت دستورات از طریق ماوس و صفحه کلید و سایر دستگاه‌های جانبی، ارسال دستور به دستگاه‌های جانبی، اعلام زمان و تاریخ و غیره می‌شود.

بدون سیستم‌عامل نمی‌توان از کامپیوتر استفاده نمود. معمولاً از قبل یک سیستم‌عامل بر روی کامپیوتر نصب می‌شود، اما اگر چند سال از خرید کامپیوتر شما گذشته باشد، ممکن است تمایل به ارتقاء سیستم‌عامل به آخرین نسخه ارائه شده توسط شرکت سازنده را داشته

باشید.

سیستم‌عامل‌های متنوعی در بازار وجود دارد، پرتعدادترین سیستم‌عامل در کامپیوترهای شخصی، ویندوز است. در حال حاضر، آخرین نسخه‌ی ویندوز، ویندوز ۷ می‌باشد. در سیستم‌عامل MAC، جدیدترین سیستم‌عامل MAC OS 10 نام دارد و البته آخرین نسخه، snow leopard ۱۰٫۶ است.

این دو سیستم‌عامل، مشهورترین سیستم‌عامل‌ها می‌باشند. احتمالاً نام Linux را نیز شنیده‌اید، Linux نیز یکی دیگر از سیستم‌عامل‌های پرتعداد است.

عموماً هر کامپیوتر یا دستگاهی که برنامه‌هایی بر روی آن اجرا می‌شوند، دارای سیستم‌عامل می‌باشد.

کنسول‌های بازی مانند Xbox، V، و PS3، همگی دارای سیستم‌عامل می‌باشد. تلفن‌های همراه نیز، سیستم‌عامل دارند.

علاوه بر مدیریت کامپیوتر و برنامه‌های آن که هدف اصلی سیستم‌عامل می‌باشد، اکثر سیستم‌عامل‌ها مانند ویندوز و مک، دارای برنامه‌هایی به صورت Built-in می‌باشد. این برنامه‌ها با نام‌های Applications، Apps، Programs و Softwares نیز شناخته می‌شوند.

این برنامه‌ها می‌توانند برنامه‌های ساده‌ی واژه‌پرداز، برنامه‌هایی برای مدیریت عکس‌ها، برنامه‌هایی برای دریافت و ارسال ایمیل و مانند آن‌ها باشند.

در بعضی موارد می‌توان بر برنامه‌های موجود در سیستم‌عامل، برنامه‌های دیگری نیز نصب کرد.

به عنوان مثال، هردو سیستم‌عامل ویندوز و مک دارای نرم‌افزارهای مرورگر وب به صورت Built-in می‌باشد. اما کاربر می‌تواند برنامه‌های ساخته شده توسط شرکت‌های دیگر را نیز مورد استفاده قرار دهد.

بعضی برنامه‌ها را می‌توان از سایت شرکت سازنده به صورت رایگان دانلود نمود. اما بعضی دیگر باید خریداری شوند. این مسئله به برنامه‌ی مورد نظر بستگی دارد.

نکته‌ای که در این بحث وجود دارد این است که همواره باید مراقب باشید که نسخه‌ای از برنامه را دانلود و یا خریداری نمایید که مخصوص سیستم‌عامل شما ساخته شده باشد.

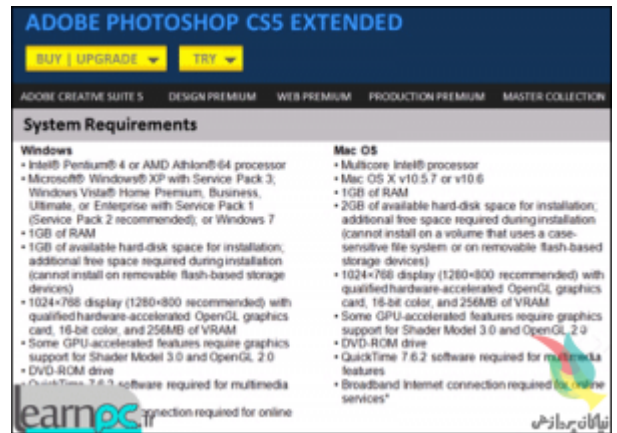
به عنوان مثال اگر سیستم‌عامل کامپیوتر شما ویندوز است، باید از برنامه‌های ویندوز استفاده نمود. و اگر از سیستم‌عامل مک استفاده می‌کنید مجبور به نصب آن نسخه‌ای خواهید بود که با مک هماهنگ باشد.

در بسیاری از موارد تولیدکنندگان نرم‌افزار، دو نسخه از محصولات خود را منتشر می‌نمایند که یکی مخصوص ویندوز و دیگری مخصوص مک می‌باشد. البته نرم‌افزارهای زیادی نیز تنها با یکی از سیستم‌عامل‌ها هماهنگ‌اند.

چه نرم‌افزار را دانلود کرده و چه از فروشگاه خریداری کرده باشید، بخشی به نام system requirements یا سیستم مورد نیاز را مشاهده خواهید کرد.

در این بخش سیستم‌عامل و حداقل قطعات مورد نیاز مانند RAM، CPU، فضای روی هارد دیسک و غیره برای اجرای برنامه دیده می‌شود.

به این ترتیب می‌توانید به توجه به نیازمندی‌های نرم‌افزارهای مختلف، نرم‌افزار مورد نظر را انتخاب کنید.

مقایسه کامپیوترهای Laptop و Desktop

در هنگام انتخاب و خرید کامپیوتر، یکی از اولین تصمیماتی که باید بگیرید، انتخاب بین کامپیوترهای Desktop یا رومیزی و Laptop یا نوت بوک می‌باشد، شما در تصویر زیر نمونه‌ای از این کامپیوترهای را مشاهده می‌کنید.

لپ تاپ ها نوت بوک نیز نامیده می‌شوند، این کامپیوترها با قابلیت حمل و نقل طراحی شده‌اند لذا اغلب وزنی کمتر از دو یا سه کیلوگرم دارند، همچنین مانیتور، صفحه کلید و موس به طول Built-in در آنها وجود دارد، بنابراین برای استفاده از Laptop نیز نیازی به اتصال به ابزارهای جانبی وجود ندارد،

هنگامی که از کامپیوتر صحبت می‌کنید واژه Desktop یا رومیزی می‌تواند معانی متفاوتی داشته باشد.

اما در این مورد واژه‌ی Desktop به کامپیوترهایی اشاره دارد که روی میز محل کار یا در کنار آن قرار می‌گیرد، این کامپیوتر مانیتور، صفحه کلید و موس Built-in ندارد، اما معمولاً این قطعات به هنگام خرید درون جعبه کامپیوتر قرار دارد، پیش از راه‌اندازی کامپیوتر این قطعات باید به کیس اصلی متصل شود، کامپیوترهای Desktop برای جابه‌جا شدن طراحی نشده‌اند، چنانچه واقعاً قابلیت حمل و نقل برای شما اهمیت دارد، بهتر است یک Laptop خریداری کنید، امروزه Laptop‌ها به قدرتمندی رقبای رومیزی خود نیستند، برای اینکه لپ‌تاپی به قدرتمندی Desktop خریداری کنید باید پول بیشتری بپردازید، کامپیوترهای Desktop این مزیت بزرگ را دارا می‌باشند که به راحتی قابل ارتقا هستند، می‌توان از پورت USB برای اضافه کردن هارد دیسک‌های اکسترنال به لپ تاپ‌ها استفاده نمود. اما Desktop‌ها علاوه بر پورت‌های USB بیشتر دارای اسلات‌های داخلی برای افزودن انواع Expansion Card یا هارد درایوهای داخلی یا اینترنال و یا درایوهای نوری می‌باشند.

چنانچه قصد دارید از کامپیوتر بیشتر در محیط خانه یا محل کار استفاده نموده و یا نیازی به جابه‌جا کردن آن ندارید، می‌توانید مانیتور بزرگتری نیز انتخاب نمایید، مانیتوری که از مانیتور لپ تاپ بسیار بزرگتر باشد، بزرگ‌ترین مانیتور لپ تاپ نهایتاً به ۱۹ اینچ می‌رسد، ۱۵/۱۶.۱ می‌توان مانیتوری با اندازه‌های ۲۳، ۲۷ و ۳۰ اینچ و یا حتی بزرگتر از مانیتورهای Desktop نیز انتخاب کرد.

البته امروزه اکثر لپ‌تاپ‌ها قابلیت اتصال با مانیتورهای دیگر را نیز دارند، اما همچنان قیمت لپ‌تاپ‌ها بالاتر است، بنابراین اگر واقعاً به قابلیت حمل و نقل کامپیوتر نیازی ندارید بهتر است یک کامپیوتر Desktop خریداری نمایید.

خاموش کردن فایروال در ویندوز xp

در این پست آموزش تصویری خاموش کردن فایروال در ویندوز ایکس پی (xp) را برایتان آماده کرده ایم. روشن بودن این دیواره امنیتی نه چندان قدرتمند علاوه بر مشکلاتی که میتواند در بحث شبکه های کامپیوتری به وجود آورد میتواند بر اتصال اینترنت سیستم و حتی بعضا کاهش سرعت اینترنت تاثیر گذار باشد و از طرفی در صورتی که روی کامپیوتر شما آنتی ویروس وجود داشته باشد (که البته ضروری است وجود داشته باشد) روشن بودن FireWall ویندوز دیگر معنی ندارد. با این تفاسیر در ادامه مطلب با ما باشید تا فایروال پیش فرض ویندوز ایکس پی را غیر فعال نماییم.

خاموش کردن فایروال :

برای خاموش کردن فایروال ابتدا وارد کنترل پنل شوید؛ (آموزش وارد شدن به کنترل پنل) و روی گزینه Windows Firewall راست کلیک کرده و روی گزینه open کلیک کنید، (میتوانید روی این گزینه دابل کلیک کنید)

در مرحله بعد پنجره تنظیمات فایروال را خواهید دید، off – not recommended را بگذارید برای این کار کافیست داخل دایره ای که در کنار متن مشخص شده کلیک کنید.

کار تمام است، حالا با کلیک کردن روی گزینه ok این پنجره بسته میشود و شما فایروال ویندوز را خاموش کرده اید، برای روشن کردن دوباره دیواره آتش کافیست تیک کنار گزینه on – recommended را فعال کنید.

انواع کامپیوتر

PC یا Personal computer ها، کامپیوترهای معمولی هستند و با مشخصات مختلفی ارائه میشوند.

Laptop ها که به آنها notebook نیز گفته میشود، نوعی از کامپیوترها میباشند که تمام اجزای آن در یک قسمت جمعآوری شدهاند.

Laptop ها با استفاده از یک باتری داخلی کار میکنند و برای

محل‌هایی که دارای برق نیستند بسیار مناسب‌اند.

همچنین در مواردی که قصد دارید کامپیوترتان را همراه خود حمل کنید، laptop بهترین گزینه می‌باشند.

در مورد این کامپیوترها در بخش‌های دیگر بیشتر توضیح خواهیم داد.

Polmtop ها مانند laptop بدون برق کار می‌کنند، اما حجم آن‌ها بسیار کمتر است.

به این رایانه‌ها personal digital assistant یا PDA نیز گفته می‌شود.

انواع دیگری که در سازمان‌های بزرگ کاربرد دارد، Mainframe ها و supercomputer ها می‌باشند.

Mainframe ها در سازمان‌های بزرگ مانند بانک‌ها به کار می‌رود. که اطلاعات چند شعبه به آن متصل شده است.

Supercomputer ها نیز قوی‌ترین کامپیوترهای موجود می‌باشند که چندین میلیون پردازش و محاسبه را در یک ثانیه می‌توانند انجام دهند.

از این کامپیوترها معمولاً در آزمایشگاه‌های تحقیقاتی و در پردازش‌هایی که برای انسان چندین سال به طول می‌انجامد استفاده می‌شود.

تمیز کردن صفحات لمسی

پاک کردن صفحه های لمسی گوشی های هوشمند و تبلت ها کار سختی نیست. به هیچ کیت یا روش مخصوصی برای تمیز کردن نیاز ندارید. فقط باید بدانید که چه کارهایی را نباید انجام دهید! بعضی از روش ها و وسایل ممکن است به صفحه های لمسی آسیب بزنند. اگر این ها را بدانید، با ساده ترین چیزهایی که دم دستتان است می توانید در طی چند ثانیه، تمامی ناپاکی ها مثل چربی و گرد و غبار را از روی گوشی و یا تبلتتان پاک کنید.

چه کارهایی را نباید انجام داد

بیا یاد قبل از این که بگوییم چگونه می توان به راحتی صفحه های لمسی را تمیز کرد، بگوییم که چه کارهایی را هرگز نباید انجام دهیم. هرگز از مواد شوینده ی شیمیایی که پایه ی الکلی دارند و یا حاوی آمونیاک هستند استفاده نکنید! اگر برای تمیزکاری حتماً نیاز به مایع دارید، می توانید از مقدار کمی آب برای این کار استفاده کنید. همچنین می توانید مواد شوینده ی مخصوص این کار را خریداری کنید. به

طور مثال می‌توانید از iKlenz که مورد تأیید شرکت اپل است استفاده کنید؛ اما باز هم می‌گویم که هیچ‌نیازی به خرید چیز به‌خصوصی ندارید.

هرگز از پارچه‌های زبر، حوله‌های کاغذی و یا حتی دستمال کاغذی که باعث وارد شدن آسیب به صفحه‌ی لمسی می‌شود استفاده نکنید. در عوض می‌توانید از پارچه‌های میکروفیبری (معمولاً برای تمیز کردن شیشه‌ی عینک نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند) که انحصاراً برای این‌کار ساخته شده‌اند استفاده کنید. هرگز از مقدار زیادی آب برای تمیز کردن استفاده نکنید. اگر به آب نیاز دارید، همان‌طور که پیش‌تر گفته‌شد، می‌توانید پارچه‌ی میکروفیبری خود را با مقدار کمی آب خالص و یا مواد شوینده‌ی مخصوص تَر کنید. در هر حال پیشنهاد می‌شود اگر از مایع جهت شست‌وشو استفاده می‌کنید، حتماً نمایشگر دستگاه یا کلاً خود دستگاه را خاموش کنید و پیش‌وپا افتاده‌ترین یادآوری این‌که هرگز برای پاک‌سازی، فشار غیر متعارف به صفحه وارد نکنید! یادآور می‌شوم که توصیه‌های ذکر شده در این نوشتار مخصوص صفحاتیست که با هیچ محافظ صفحه‌ای محافظت نمی‌شوند. بدیهیست اگر از محافظ صفحه استفاده می‌کنید، می‌توانید وسواس کمتری به خرج دهید!

یک پارچه‌ی میکروفیبری تهیه کنید

برای تمیز کردن یک صفحه‌ی لمسی، تنها چیزی که واقعاً نیاز دارید، یک پارچه‌ی میکروفیبری است. اگر صفحه خیلی کثیف است، می‌توانید از مقدار کمی آب هم استفاده کنید (هرگز از مواد کف‌ساز مثل صابون استفاده نکنید!).

ممکن است با خواندن “پارچه‌ی میکروفیبری” فکر کنید چیز خیلی منحصر به فردیست! اما اصلاً این‌طور نیست. این پارچه‌ها به وفور و به ارزانی یافت می‌شوند! اگر عینک دارید، حتماً هنگام خرید عینک، یک پارچه‌ی میکروفیبری نیز هدیه گرفته‌اید. این پارچه‌ها برای تمیز کردن انواع شیشه‌ها ساخته شده‌اند. چه می‌خواهد شیشه‌ی عینک طبی یا آفتابی باشد چه شیشه‌ی صفحات لمسی تلفن‌های هوشمند و تبلت‌ها. در هر صورت اگر پارچه‌ی میکروفیبری در اختیار ندارید، می‌توانید از پارچه‌های کتان هم استفاده کنید. البته انتظار نداشته باشید که همان نتیجه‌ای را که می‌توان با پارچه‌های میکروفیبری گرفت، با تیشرت کتان خود بگیرید!

اما چرا پارچه‌های میکروفیبری؟ همان‌طور که مشخص است، میکروفیبر یعنی الیافی بسیار ریز که با میکروسکوپ قابل مشاهده هستند و

“میکرو” پیشوندیست برای چیزهای بسیار ریز! این الیاف بسیار ریز به هیچوجه به سطوح صافی مثل شیشه آسیب نمی‌زنند؛ اما اصل مطلب اینجاست که این نوع پارچه‌ها، چربی‌ها و گرد و غبار را به جای این‌که روی صفحه به این طرف و آن طرف ببرند، به خود جذب می‌کنند! چند تکان کوچک پارچه‌ی میکروفیبری روی گوشی، تنها کاریست که باید انجام دهید!

چگونه یک صفحه‌ی لمسی را تمیز کنیم؟

خوب، حالا که وسیله‌ی مورد نیاز عملیات را در دست داریم، می‌رویم به سراغ خود عملیات تمیزکاری! دستگاه را خاموش کنید! می‌توان گفت این مرحله اختیاریست. اگر از آب استفاده می‌کنید بهتر است این مرحله را انجام دهید. در کل، وسواس زیادی بده! ولی خوب، خاموش کردن دستگاه می‌تواند در دیدن کثیفی‌ها کمکتان کند! بصورت عمودی یا افقی و در یک جهت، پارچه‌ی میکروفیبری را روی صفحه بکشید. به طور مثال، پارچه را روی قسمت سمت چپ صفحه گذاشته و به آرامی و مستقیماً به سمت راست بکشید. حالا پارچه را از صفحه برداشته، کمی پایین‌تر برده و دوباره از چپ به راست بکشید. ممکن است بگویید انجام حرکات دایره‌وار سریع‌تر و راحت‌تر است. راست می‌گویید! ولی این‌کار باعث می‌شود کثیفی‌ها و به‌خصوص ذرات درشت‌تر روی صفحه کشیده‌شوند و باعث وارد آمدن آسیب شوند.

روش که گفته‌شد، امن‌ترین راه است. و برای بار چندم، اگر نیاز است، مقدار بسیار بسیار اندکی جهت تَر کردن پارچه استفاده کنید. از صابون و یا هیچ ماده‌ی افزودنی دیگری به آب پرهیزید. اگر از آب استفاده کردید، حتماً با گوشه‌ی دیگری از پارچه که خشک است، صفحه را خشک کنید. در این مرحله هم نیاز به اعمال وسواس بیش از حد نیست! اگر به اندازه‌ی کافی خشک نشد، بگذارید به طور طبیعی با هوا جریان هوا خشک شود! خلاصه‌ی قضیه، دستگاه را خاموش کنید، با پارچه تمیزش کنید! خشکش کنید. روشنش کنید!

حالا خود پارچه میکروفیبری را چطور تمیز کنیم؟ اگر پارچه بیش از حد کثیف شده‌است، می‌توانید از آب گرم و صابون استفاده کنید. هرگز از مواد شوینده‌ی شیمیایی حاوی الکل یا آمونیاک برای پاک کردن پارچه استفاده نکنید، چون ممکن است باعث وارد آمدن آسیب به الیاف پارچه شود.